

GENERÁLNÍ ŘEDITELSTVÍ CEL
140 96 Praha 4, Budějovická 7, P.O. BOX 12

┌ Všem celním úřadům ┐

- VKS -
└ ┘

SPISOVÁ ZNAČKA

VÁŠ DOPIS ZNAČKY

NAŠE ZNAČKA

VYŘIZUJE/LINKA

DATUM

42092/2018- 900000-302

pplk. Mgr. Beranová/2514

30. srpna 2018

Stanovisko k problematice samostatnosti a stavební oddělenosti herního prostoru definovaného v zákoně o hazardních hrách

V souvislosti s aplikační praxí při provádění dozoru nad dodržováním povinností stanovených v zákoně č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hazardních hrách“) a při posuzování, zda herna nebo kasino je samostatným, stavebně odděleným prostorem, vydává odbor 30 Právní Generálního ředitelství cel toto stanovisko.

Požadavek na samostatný, stavebně oddělený herní prostor je vymezen v ustanoveních § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1 zákona o hazardních hrách a je rovněž stanoven jako podmínka v základním povolení k provozování hazardní hry (viz např. rozhodnutí Ministerstva financí č. j. MF-19896/2017/34-19, „*Provozovatel provozuje koncová zařízení technické hry v samostatném, stavebně odděleném prostoru, tedy místnosti nebo souboru místností ve smyslu § 3 písm. h) vyhlášky č. 268/2009 Sb., za který lze považovat pouze prostor disponující samostatným vchodem přímo z ulice nebo z veřejně přístupné vnitřní části budovy, která není provozovnou ve smyslu zákona č. 455/1991 Sb., zákon o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů nebo jiného právního předpisu či za herní prostor ve smyslu zákona s výjimkou hotelových herních prostorů.*“). Porušením této povinnosti se provozovatel dopustí přestupku podle § 123 odst. 3 písm. f) nebo g) zákona o hazardních hrách, tedy že provozuje hernu nebo kasino v rozporu s § 67 nebo § 68.

Samostatný, stavebně oddělený prostor není v zákoně o hazardních hrách nijak podrobně definován. Jeho definici můžeme nalézt v Metodickém doporučení k činnosti územních samosprávných celků č. 5, které vydalo Ministerstvo vnitra ve spolupráci s Ministerstvem financí, odbor 34 – Státní dozor nad hazardními hrami (dále jen „metodické doporučení č. 5“). Pojem „samostatnost a stavební oddělenost“ je nutno chápat jako „*stavebně oddělený prostor disponující samostatným vstupem z ulice, nebo z veřejně přístupné vnitřní části budovy. Požadavek na samostatnost herního prostoru je tak nezbytné vnímat jako požadavek na nezávislost tohoto prostoru na podnikatelské nebo jiné činnosti. Jinými slovy, musí se jednat o prostor, který s jinou podnikatelskou nebo jinou činností prostorově, věcně a funkčně v užším slova*

smyslu nesouvisí. Za veřejně přístupnou vnitřní část budovy lze například považovat chodbu, do které je volně, bez omezení, umožněn vstup veřejnosti, tedy za plochu, která nemá žádnou souvislost s poskytováním služeb a rovněž není využívána k prodeji zboží. Za veřejně přístupnou vnitřní část budovy naopak nelze považovat živnostenskou nebo jinou provozovnu. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že nelze povolit takový herní prostor, do kterého by se vcházelo přes živnostenskou nebo jinou obdobnou provozovnu. K výše uvedenému výkladu lze dospět s ohledem na smysl a účel zákona o hazardních hrách, mezi jehož primární cíle patří ochrana sázejících a jejich okolí a též zajištění opatření k předcházení a potírání sociálně patologických jevů spojených s provozováním hazardních her.¹ Z výše uvedené definice vyplývá, že prostor herny či kasina musí mít vždy samostatný vchod z ulice nebo z vnitřní části budovy, která není provozovnou (např. z chodby).

V praxi se nejčastěji objevují tyto případy:

- a) vstup je umožněn z herního prostoru do pohostinského zařízení prostřednictvím jednostranně průchozích dveří, které zamezují vstupu návštěvníků pohostinského zařízení do herního prostoru (tedy návštěvníci herního prostoru se z něj mohou dostat do pohostinského zařízení, ale ne naopak),
- b) vstup je umožněn z herního prostoru do pohostinského zařízení (a naopak) pouze obsluže pohostinského zařízení.

Ad a) V prvním případě je možné, aby návštěvníci herního prostoru mohli opustit tento prostor dveřmi, které vedou do pohostinského zařízení. V žádném případě však nelze připustit, aby tímto vstupem bylo možné procházet z pohostinského zařízení do herního prostoru. Dveře by musely být zabezpečeny tak, aby této situaci bylo zabráněno (např. použitím dveřní „koule“ místo kliky, uzamčení dveří, vstup pouze na čtečku karet apod.).

Ad b) Ve druhém případě lze připustit, aby obsluha pohostinského zařízení mohla do/z herního prostoru vstupovat i vystupovat stejnými dveřmi. Tyto dveře by však opět měly být zabezpečeny tak, aby jimi nebylo možné projít nepovolaným osobám (nestačí však pouhé upozornění ve formě cedule umístěné na dveřích, že „Nepovolaným je vstup zakázán“, muselo by se jednat o taková opatření, která by fakticky znemožnila těmto osobám dostat se dovnitř (viz opatření uvedená pod bodem a)).

U uvedené problematiky je nutné si uvědomit, že hazardní hry se vyskytují převážně na okraji společensky akceptovaných aktivit, v různé míře podle typu a parametrů té které hry. Při provozování hazardní hry v herním prostoru by tak měla být co nejvíce eliminována potenciální rizika vůči osobám, které se hazardních her primárně neúčastní. V obou případech je tak nutné zdůraznit, že nesmí docházet k pasivní účasti na hazardní hře (tj. vizuálně) ze strany návštěvníků pohostinského zařízení. Všechny dveře (jakož i veškeré výlohy a okna herního prostoru, jak vyplývá z § 66 odst. 3 zákona o hazardních hrách) musí být zabezpečeny proti nahlížení do herního prostoru (zavěs, druhé dveře, stěna apod.).

¹ Ministerstvo vnitra ČR, odbor veřejné správy, dozoru a kontroly a kol. Metodické doporučení k činnosti územních samosprávných celků: Práva a povinnosti obcí v oblasti regulace hazardních her, podle právního stavu k 1. 5. 2017. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2017. str. 36. ISBN 978-80-87544-50-1.

Na závěr bychom chtěli upozornit na povinnost, která vyplývá ze základního povolení k provozování hazardní hry, tedy že provozovatel přijme taková opatření, aby kdykoliv po celou provozní dobu byla v herním prostoru přítomna pověřená osoba provozovatelem oprávněná jednat v provozních záležitostech herního prostoru s místně příslušným celním úřadem. Z toho vyplývá, že není možné připustit, aby pohostinské zařízení a herní prostor obsluhovala pouze jedna osoba, která by v případě potřeby přecházela sem a tam.

S pozdravem

plk. JUDr. Jana Jarešová, Ph.D.
ředitelka odboru
odbor 30 – Právní
Generální ředitelství cel